

Bayer Zsolt: A tabu megtörése

2020 november 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

S mi történik egy rothadó, halálra ítélt civilizációban ilyenkor?

A Spanyolországhoz tartozó (egykor igazi, katolikus nagyhatalom volt!) Kanári-sziget egyik katolikus templomába, a mise kell?s közepén besétált egy félmeztelen fekete férfi, egy mocsok b?nöz?, összeszedegette az oltáron lév? értékeket (vö: oltáriszentség), közben üvöltözött, felpofozta a papot, majd ordítva elköszönt és kisétált.

„Fényes nappal az oltárról lopott a migráns” – ezzel a címmel számoltak be az esetr?l a lapok, már amelyik beszámolt róla. Hiszen tudjuk jól, a baloldali és liberális médiában (ez a világmédia nagyjából 90 százaléka; vö: „jelent?s kakákat pakolt a világnagy kakához…” – na err?l van szó!) az ilyesmir?l tilos beszámolni, mert az ilyesmi nem illik bele a „migráns jóóóó!!!!” tematikába (vö: „négy láb jóóóó, két láb rossz!” – aztán ez tetszés szerint váltogatható).

Fenti cím er?sen félrevezet?.

A félmeztelen mocsok b?nöz? produkciójának ugyanis nem a lopás volt a lényege.

Hanem a tabu megtörése.

Üzenet volt az. Üzenet az európai, keresztény, fehér kultúrának. Fogalmazzunk pontosan, Hamvas Béla nyomán: az immáron civilizációvá romlott valamikori európai, keresztény, fehér kultúrának.

Az üzenet – mondom ismét – a tabu megtörése. Nem túl bonyolult az ilyesmi. Azt üzeni a mocsok b?nöz? egész testtartása, hogy nézzétek és lássátok, én, mi ezt is megtehetjük veletek immár, és senki, de senki nem képes közületek megakadályozni mindezt. Megtörjük, meggyalázzuk az összes tabutokat. Nézzétek, itt állok a templomotokban, mise közepén, félmeztelenül, ordítozok, felpofozom a papotokat, ellopom az oltáriszentséget, és ti ezt az egészet végignézitek, csendben, lehajtott fejjel.

A mocsok b?nöz?nek jelen pillanatban igaza van. Végignézzük, lehajtott fejjel.

Általában elmondható, hogy tabutörések idején derül ki végképp és teljes egyértelm?séggel, melyek az er?s, magabíró, magabízó, önmagukra büszke és megingathatatlan kultúrák, és melyek a rothadó, önmagukat túlélt, halálra ítélt, civilizációvá romlott kultúrák.

Nos, egy er?s, magabíró és büszke kultúra tabutörésre adott reakcióját akkor élhetnénk át, ha mondjuk pénteken, a nagy istentisztelet kell?s közepén bemennénk a rijádi nagymecsetbe, félmeztelenül, ordítoznánk, felpofoznánk az imámot, aztán összeszedegetnénk az értékeket meg a Koránt, és megpróbálnánk kisétálni. A puszta kézzel szétmarcangolt holttestünket er?s vízsugárral kellene eltakarítani a nagymecset padlatáról.

S mi történik egy rothadó, halálra ítélt civilizációban ilyenkor? Mindenekel?tt az, ami most is történt: a mocsok b?nöz? kisétált a templomból, és még mindig él, még mindig nem verte senki agyon.

Másodszor rothadó, halálra ítélt civilizációkban ilyenkor elindul a megmagyarázás. El?kerülnek els? körben az úgynevezett „szociológusok”, nyomukban a „jogvéd?k” meg a széplelkek, a kékharisnyák, az „érzékenyít?k”, az NGO-k aktivistái – szóval a rothadó, halálra ítélt civilizáció összes dögev?je, és megmagyarázza. Hogy az a szegény fekete micsoda rasszizmusnak volt (és van!) kitéve, milyen nehéz élete volt (és van!) ebben a hímsoviniszta (!), fehér primátusra alapozott világban, értsük meg ?t, szeressük ?t, fogadjuk be ?t, adjunk neki még javakat, különben is, a keresztény templomok már csak panoptikumok, skanzenek, egy let?nt kor üres díszletei. Most már új kor van, új világ van, új eszmék vannak. Az az új eszme, hogy nincsen új eszme, az az új eszme, hogy nincsen többé semmi bizonyosság, nincsen többé vallási identitás, nemzeti identitás, és immáron nemi identitás sincsen. Nincs többé férfi és n?, anya és apa, csak bizonytalan körvonalú, szétfolyó masszák vannak, nincsen család, nincsen hagyomány, nincsen múlt és nincsen jöv?. A pillanat van, és a szabadságból is annyi maradt, hogy az identitás nélküli, elhülyült, lélektelen és gondolattalan individuum minden pillanatban kiélhesse és megvalósíthassa az összes ocsmány és egyre ocsmányabb perverzióját.

Ez maradt a szabadságból, amelynek egykoron rendet kellett volna szülnie.

Ebbe a civilizációba lép be a mocsok b?nöz?, és üzen, és dönt tabut.

Nagy kérdés, vajon így marad-e mindez örökre – vagyis: tényleg elpusztulunk-e, lehajtott fejjel, csöndesen, míg

papjainkat pofozgatják és az oltárokra piszkítanak az el?emberek.

Talán mégsem. Talán még van remény.

Az már biztos, hogy a megmaradt remény ide szorult, Közép-Európába, Kelet-Közép-Európába. Mi megkaptuk az oltást ezeresztend?s históriánk során, hiszen ismerjük a leigáztatást, a megaláztatást, a „foglár háta mögötti szabadságot". És emlékeztet? oltást is kaptunk legutóbb, negyvenévnyi kommunizmust.

Mi felismerjük a tabutör?ket.

S mert felismerjük, ezért képesek vagyunk védekezni. Például nem beengedni ?ket. Ez az alapja mindennek. És képesek vagyunk mi is megtörni az ostoba, önsorsrontó tabukat. Például a szómágiát. Ezért a nekünk üzen?, tabutör? hódítót nem vagyunk hajlandóak az érzékenyít?k és érzékenyítettek hamis, szépelg? fogalmaival illetni. Nem afroamerikaizunk! A papunkat felpofozó, oltáriszentséget ellopó, templomainkat puszta létezésével és jelenlétével megszentségtelenít? barbár neve: mocsok b?nöz?.

Mert ez is tabutörés, aminek helye és ideje van!

Amúgy, van ellenpéldánk: a mi csodálatos, nagyszer? sportolónk, focistánk: Nego, akinek köszönhetjük, hogy kint leszünk az Eb-n. Aki gólörömében els?ként a mezén lév? magyar címert csókolta meg, s aki azt nyilatkozta a mérk?zés után, hogy „nagyon tisztelem ezt a címert". ? a testvérem. A honfitársam. Minden segítséget, támogatást, szeretetet megérdemel – és meg is kap. ? egy magyar srác, bár nem is beszél magyarul. És kit érdekel a b?rszíne? Általában senkit sem érdekel a b?rszín, már ha normális emberekr?l és normalitásról van szó. Úgyhogy Nego fel?lem lehet fekete, afroamerikai vagy bármi, ami neki a legmegfelel?bb. Leginkább és legegyszer?bben: egy magyar.

Ez sem túl bonyolult.

Egy magabíró, magabízó, önmagára büszke kultúra befogad bárkit, aki jó szándékkal érkezik.

Egy magabíró, magabízó, önmagára büszke kultúra minden érkez?t?l elvárja és megköveteli, hogy tartsa tiszteletben értékeit, szokásait, hagyományait, kultúráját, hitét, vallását – és mindezekb?l következ?en a tabuit.

A tabutör?k pedig eltakarítandók, elpusztítandók. A tabutör?k megbélyegezend?k.

Éppen azért, hogy a normális emberek b?rszínükt?l függetlenül békében és nyugalomban élhessenek.

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló